

د افغانستان معاصر تاریخ

د تاریخ تعریف: په لغت کې د عربي ژبې له (ا ر خ) څخه اخیستل سوی دی، د وخت یا نېټې په معني سره دی. په اصطلاح کې په پرون کې د مادي، شعوري، سلیقه یي تفاوتونو او اخطافاتو څخه د راپیداسوو حوادثو عملي تحلیل بیانوي.

په بل عبارت: سيلي وایي: دپرون ورځي سیاست د نن ورځي تاریخ، او د نن ورځي سیاست د سبا ورځي تاریخ دی، خو تر منځ به یې ۵۰ کاله واټن وي.

په بل عبارت: اینسور وایي: تاریخ د انسانانو د ژوند د تجربو څخه بحث کوي.

سلیقه (په تاریخ کې د حکومتونو د جوړېدو په معني ده).

د خط څخه مخکې دورې: درې ډوله دي ۱- د ډبرو د توپړلو دوره ۲- د ډبرو د صیقل دوره ۳- د فلزاتو دوره.

۱. د ډبرو د توپړلو دوره: (له یومیلیون ق. م څخه شروع کېږي.

۲. د ډبرو د صیقل دوره: له ۱۰۰۰ ق. م څخه شروع کېږي.

۳. د فلزاتو دوره: له ۵۰۰۰ ق. م څخه شروع کېږي بیا تر ۲۳۰۰ ق. م پورې.

د خط څخه وروسته دورې څلور دي:

۱. لومړۍ دوره (قرون اولي): پیل (۳۲۰۰ ق. م) - پای (۳۹۵ م).

۲. دویمه دوره (قرون وسطی): پیل (۳۹۵ م) - پای (۱۴۹۲ م).

۳. درېیمه دوره (قرون جدید): پیل (۱۴۹۲ م) پای دفرانسې تر انقلاب پورې.

۴. څلورمه دوره (قرون معاصر): دفرانسې له انقلاب څخه پیلېږي بیا تر نن ورځي پورې.

د معاصر تاریخ اصطلاح

د افغانستان معاصر تاریخ:

ځینې وایي چې د افغانستان معاصر تاریخ د احمدشاه بابا له دورې څخه شروع سوی دی دوی وایي چې ځکه د احمدشاه له وخت څخه شروع سوی دی چې د احمدشاه بابا د پاچاهۍ څخه د مخه افغانستان تجزیه سوی وو خو د لوی امپراتور احمدشاه بابا په را تګ سره افغانستان یو موټي سو؛ او ځینې بیا وایي چې د افغانستان معاصر تاریخ د شاه زمان له دورې څخه شروع سوی دی بیا تر اوسه پورې، هغه تاریخ پوهان چې وایي چې د افغانستان معاصر تاریخ د شاه زمان له وخته څخه شروع سوی دی هغوی هم یو لړ دلائل لري چې هغه دا دي: محمد ابراهیم عطایي وایي چې د افغانستان معاصر تاریخ د شاه زمان د وخت څخه را شروع سوی دی هغه ځکه چې د شاه زمان په وخت کې افغانستان د لومړي ځل لپاره د انگریزانو سره مخامخ کېږي او بله خبره دا چې د نوموړي په دوره کې افغانستان بهرني سیاست ته مخه کوي چې متاسفانه له دې سیاست څخه یې بدې پایلې لرلې.

دویم څپرکي

د افغانستان تاریخي جغرافیه:

تاریخي جغرافیه: له هغې جغرافیې څخه عبارت ته چې د تاریخي اړخه د یو هیواد حالت او وضعیت څېړي. دلته به موږ د افغانستان د دریو مهمو نومونو (اریانا، خراسان او افغانستان) تاریخي سیر و څېړو.

أ. **آريانا:** كله چې اريايان دې خاورې ته دننه سول نو دا خاوره ددوی په نوم ياده سول، دانوم د لومړي ځل لپاره د (هیرودت) په وسیله په پنځمه میلادي پېړۍ کې د (استرابون) له لوري په ۱۹۲ م کال کې یاد سو، دا نوم د وفادار، اصل، شریف... معني لري، خو اصلي د بزگر او مالدار په معني راغلي دي. دوی په ۲۵۰۰ ق.م کې اوسني افغانستان ته د آمو سیند له لارې را داخل سول. د آريايانو لومړني ښار چې دوی یې بنسټ کېښودلی د بخدي ښار نومېدی.

ب. **خړاسان:** دا کلیمه د دوو عربي کلیمو څخه (خ ر، او اسان) څخه اخیستل سوې ده، چې (خ ر) یې د لمر او (اسان) یې د ځای په معني دی یانې د لمر دراختلو ځای. كله چې عربان افغانستان ته راغلل نو دلته اسلام په ډېره اسانۍ سره خپور سو نو په همدې خاطر یې ورباندې دا نوم ایښي دی؛ د ۱۴ میلادي پېړۍ څخه پیل بیا د احمدشاه بابا تر وختونو پورې دا نوم د ټول افغانستان لپاره نه دی استعمال سوي، بلکې د ځینو سیمو لکه بلخ، هرات، غور، بامیان... لپاره استعمال سوي دي.

ج. **افغانستان:** دا د افغانستان دریم نوم دی دا کلیمه دهغه قبیلې څخه اخیستل سوې ده چې د بابا د غره په لمنو کې یې ژوند کاوه. احمدشاه بابا قومونه سره راټول کړل او هر یوه ته یې خپلې سیمې ورمعلومي کړلې، خو كله چې احمدشاه بابا

هند ته ولاړی دلته یې اقوامو خپلمنځي جنگونه شروع کړل، كله چې احمدشاه بابا د هندوستان څخه راغلي نو د افغانستان نوم یې ورباندې کېښودی او قومي اختلافات یې ورک کړل.

دریم څپرکي

د افغانستان پولې (سرحدونه):

ولي د افغانستان سرحدونه په تاریخ کې وایو؟ سرحدات خو باید په جغرافیه کې وویل سي! ځواب: ځکه یې موږ په تاریخ کې وایو چې زموږ پولې او سرحدات د سیاسي لارې (په زور) ټاکل سوي دي. یوازې موږ د چین سره د ۹۴ کیلو متره په اندازه سرحد لرو چې هغه زموږ په خوښه ټاکل سوي دي. د افغانستان ټوله سرحدونه (۵۸۱۳) کیلو متره دي، چې د هغه د جملې څخه یې (۲۳۸۰) کیلو متره شمالي سرحدونه دي. د افغانستان شمالي پوله د دوو پاچاهانو امیرشېرعلي خان او عبدالرحمن خان لخوا په دریو پړاوونو کې و ټاکل سول.

أ. د امیرشېرعلي خان کرښه: كله چې په ۱۷ زېږدیزه پېړۍ کې روسانو د افغانستان شمال خواته لویه امپراتوري جوړه کړل نو په (۱۸۶۵ م) کال کې یې تاشقند او په (۱۸۶۸ م) کال کې یې سمرقند ونيوی او غوښتل یې چې د هندوستان تودو اوبو ته لاره پیدا کړي او تجارت وکړي نو انگرېزانو پرېکړه وکړل چې د افغانستان شمالي سرحدونه وټاکي.

ب. د ریجوي کرښه: روسانو خپل پرمختګ ته په کوچنۍ اسیا کې دوام ورکړ او ځان یې د افغانستان شمالي سرحدونو ته راوړسوي، روسانو په دې وخت کې ایران هم تحریر کاوه چې پر هرات حمله وکړي، نویې د ریجوي په مشرۍ پلاوی افغانستان ته راواستوی او دغه کرښه یې د ۵۴۰ کیلومتره په اوږدوالي د ذوالفقار له درې څخه تر خم آب پورې دامیر عبدالرحمن خان په وخت کې وټاکل. دې کرښې ته ځکه د ریجوي کرښه وایي چې دانگریزانو د استازي چې ریجوي نومیدی په منځګړیتوب لاسلیک سول.

ج. د پامير کرښه: د پامير کرښه هم د چين او هم د روسيې سره ټاکل سوېده، روسانو او انگرېزانو بله پوله لس کاله وروسته چې د پامير په نوم يادېږي په (۱۸۹۵م) کال کې وټاکل، چې ۱۰۰ کيلو متره اوږدوالي لري.

د افغانستان ختيځ او لوېديځ سرحدونه

د ايران سره جنوبي سيمه (د مکمهان کرښه):

کله چې امير شېرعلي خان دوهم ځل واک ته ورسېدی نو ايران بيا پر نيمروز (سيستان) حمله وکړل، نژدې وو چې ددواړو هيوادونو تر منځ جگړه پيل سي نو په همدې وخت کې انگرېزانو په موضوع کې مداخله وکړل او ايران وويل چې زه بېله انگرېزانو څخه داسيمه ستاسي سره نه ټاکم امير شيرعلي خان ورسره ومنل، نو پلاوي يې د (فردريک گولدمست) تر مشرۍ لاندې وټاکه د افغانستان له لوري سيد نورمحمدشاه او د ايران له لوري ميرزامعصوم سيمي ته ولاړل نو څيرنې دا جوته کړل چې داسيمه نيمې د افغانستان او نيمې د ايران کېږي، داچې پريکړه زموږ په تاوان وه نو امير شيرعلي خان ونه منل اوډېر درد ورغلي نو انگرېزانو خبره بدله کړل او ويل يې چې زموږ پلاوی خطا وتلي دی، نو بخښنه يې وغوښتل او د جرمانې په توگه يې امير ته شپاړلس لکه کلداری ورکړلې خو امير ونه منلې بيا موضوع پاته سول هغه وو چې په (۱۸۸۸م) کال کې امير عبدالرحمن خان ددې ستونزې د حل لپاره يو ځل بيا د انگرېزانو څخه مرسته وغوښتل، داچې عبدالرحمن خان د انگرېزانو نژدې ملگري وو نو داواري پرېکړه د افغانستان په گټه تمامه سول خو ايرانيانو ونه منل چې بيا د امير حبيب الله خان په وخت کې په (۱۹۰۲م) کال کې دغه موضوع يو ځل بيا له ايران سره مطرح سول بيا استازي سره گڼېښت د افغانستان څخه فقير محمد خان او د ايران څخه معصوم خان يو ځل بيا پلټنه شروع کړل او په (۱۹۰۵م) کال کې يې رسمي نقشه راغلل. (داکرښه د امير حبيب الله خان په وخت کې په (۱۹۰۵م) کال کې امضا سول چې ۱۵۰ کيلومتر اوږدوالي لري او د مکمهان په نامه يادېږي او دملک سبا څخه تر سياکوه پورې ده).

د فخري کرښه:

دا کرښه ده ظاهرشاه په شپوکې په (۱۹۴۳م) کال کې وټاکل سول، ايران ويل موږ انگرېزان د دريمگړي په توگه گڼېښو خو ظاهرشاه ورسره ونه منل او د ترکيې څخه مشهوره او تکړه جغرافيه پوه جنرال فخرالدين التايي چې په افغانستان کې يې څېړنې کړي وې راوغوښتي او کرښه امضاء سول، نو داکرښه د فخري په نامه ياده سول. شمال ختيځه کرښه:

دا کرښه د چين د سنگ کيانگ آيالت سره تړل سوې ده او ۹۱ کيلومتره اوږدوالي لري.

د هوتکيانو سلطنت

د افغانستان نوې دوره د هوتکيانو په سلطنت سره پيل کېږي، دا دوره د (۱۷۰۹م) کال څخه شروع تر (۱۷۳۸م) کال پوري ده.

ميرويس هوتک: ميرويس نيکه د بنالڼ خان زوی په کال (۱۴۸هـ) کي زېږيدلي او په (۱۷۱۵م) کې وفات سوی دی، دی د بزازی سوداگر وو دده په وخت کې افغانستان له دريو خواوو څخه ايرانيانو، شيبانيانو او مغلو (بابريانو) تر واک لاندی وو.

کله چې په (۱۶۹۷م) کې شاهسین صفوي په ايران کې واک ته ورسېدی نو کندهار ته يې گرگين چې د گرجستان اوسېدونکې وو او نوی مسلمان سوی وو د بېگلر بېگي (مستوفي) په صفت کندهار ته راواستوی، گرگين چې دلته راغلي نو

پر خلکو يې ماليات ډېر کړل، خلک د ده د ظلم څخه ډېر ستړي سول نو بيا ميرويس خان چې تجار وو خپل تجارت يې وروڼو ته ور پرېښودی او د گرگين

په پټه يې شاحسين صفوي ته خط ور وړو استوی خو خط شاحسين ته نه ورورسېدی بلکې د گرگين ورور ته چې د شاحسين په دربار کې دېوان بېگي (د تشریفاتو رئیس) وو، ورسېدی هغه ددې تر مخه چې شاحسين خبر کړي گرگين ته يې خبر ورکړ چې خلک ستا پر ضد راپورته کېږي نو گرگين چې مخکې يې هم پر ميرويس خان شک درلودی د وروڼو سره بندي کړ او په هرات کې يې محکمې ته واستوی، ميرويس خان چې پوه سړی وو نو په هغه محکمه کې وايي چې خط ما ليکلي دی گنېگار زه يم نو زما سره زما وروڼه ولي بنديان دي نو بيا د ده وروڼه رايله کېږي او دی اصفهان ته استول کېږي کله چې دی د شاه حسين دربار ته ور ولي نو شاحسين صفوي ته وايي چې زه ستاسو په مقابل کې نه يم را پورته سوی ما تا ته خط واستوی چې پر موږ گرگين ماليات اضافه

کړي دي، شاه حسين ورته وايي چې خط ما ته نه دی رسېدلی نو پلټنه کوي او بيا دې نتيجه ته رسېږي چې د تشریفاتو رئیس چې د

گرگين ورور وو ده ته خط نه دی سپارلي، نو د تشریفاتو رئیس له دندې ليري کوي، ميرويس نيکه د ده په دربار کې ۲ کاله د سياسي بندي په توگه تېروي نو په دې خت کې شاحسين ته ډېری ښه مشورې ورکوي، او بيا دوه کاله بعد په ايران کې د ايرانيانو د کاروان د مشر په توگه ټاکل کېږي او په حج ته ورسره ځي کله چې حج ته ولاړی نو د هغه ځای ديني مشرانو ته وايي چې موږ د ايرانيانو د ظلم څخه سخت په عذاب يو نو ايا که د دوی پرواندي راپورته سو نو زموږ جنگ به جهاد وي او زموږ شهيدان به غازيان وي که نه؟ نو هغوی ورته وويل چې اوکې ستاسو جنگ جهاد دی او ستاسي شهيدان به غازيان وي بيا چې کله ايران ته د خپل کاروان سره صحيح سلامت راوړسېدی نو په ايران کې يې ډېر قدر وسو نو بيا ده شاحسين ته وويل چې زه بايد نور خپل وطن ته ولاړ سم، بيا شاحسين دی کندهار ته د خپل کالانتر (مشاور او ښاروال) په توگه راواستوی او په مکتوب کې يې وليکل چې هر کار به دده په مشوره کېږي، کله چې دی کندهار ته ځي نو د ايران څخه تر کندهار پورې پرېښو ځي؛ چې ۴ مياشتي لار ده، ميرويس نيکه په ۷ مياشتي کې راغلي ځکه چې پر لاري يې خلک پوه کول چې زما سره د جهاد فتوا ده او بايد نور د صفويانو ظلم ته د پای ټکي کېښېږدو، کله چې کندهار ته راغلي نو په (۱۷۰۵ م) کال کې جرگه جوړوي هغه ددې لپاره چې پر ده خلکو گمان وو چې دی نور د ايرانيانو ملگری سوی دی نو دی خلکو ته وايي چې يازه د ايران ملگری نه يم ما د جهاد فتوا راوړې ده او موږ بايد نور د گرگين ظلمونو ته د پای ټکي کېښېږدو، بيا يې په (۱۷۰۷ م) کال کې په معروف او ارغستان کې بله لويه جرگه جوړه کړل او

هغوی ته يې د جنگ تاکتيک وروښو دی، چې موږ به په (۱۷۰۸ او ۱۷۰۹ م) کلونو کې ستاسې څخه د ماليې غوښتنه وکړو او تاسي يې رد کړی بيا به موږ پر تاسي د حملې پلان ونيسو او تاسي به بېرته سوله راسره وکړی، او بيا به تاسي زموږ ډوډۍ وکړی په داغه شپه به گرگين ختم کړو.

داغسي وسول او گرگين د نفرو سره ور ځي يوازي د ده په دربار (نارنج ماڼۍ) کې ۸۰ کسه گارډان او په ښار کې ۲۲۰ کسه پاتېږي او نور له ده سره ځي او بيا په شپه کې ورباندې حمله کېږي او ټوله ۲۱۰۰ کسان تر سهار پورې ختموي، بيا دوي يا ۳ شپې هلته پاتېږي او خپل شهيدان ښخوي درې ورځي وروسته د دوی د زغرو او تورو سره راځي کندهار ښار ته او پر دانورو ۳۰۰ کسانو حمله کوي او له منځه يې وړي.

دريمه لويه جرگه په (۱۷۰۹ م) کال کې جوړېږي او دی د ملي مشر په توگه ټاکي او شاحسين ته يې خط واستوی چې نور په موږ کار مه لره ځکه موږ اوس خپله دلته واکمنان يو، نو شاحسين بيا ۲۲۰۰۰ پوځ راواستوي او د ميريس نيکه سره ۲۰۰۰ پوځ دی نو دوی جگړه کوي او ايرانيان ماتوي او د هرات څخه تر زابل پورې يې خلک د دوی د ظلم څخه خلاص کړل تر (۱۷۱۵ م) کال پورې يې واکمني وکړل او بيا د هېونو د درد له امله وفات سو. روح دي يې ښادوي.

خلاصه: (میرویسی نیکه د بنالم خان زوی په (۱۶۹۳ م) کال کې زېږېدلی او په (۱۷۱۵ م) کال کې وفات سوی، په (۱۷۰۹ م) کال کې واک ته رسېدلی دی او ۷ کاله یې واکمني کړې ده؛ د هوتکیانو واکمني د (۱۷۰۹ م) کال څخه شروع تر (۱۷۳۸ م) کال پورې وه.

میر عبدالعزیز

تر ده وروسته د ده ورور میرعزیز له (۱۷۱۵ م) کال څخه تر (۱۷۱۷ م) کال پورې د هوتکیانو د رئیس په توګه وټاکل سو، هغه یو ډارن او بزډله انسان وو، د ایران د دولت ملاتړ یې کاوه، او نوموړي ایران ته داسې لیکونه واستول چې موږ نور د جنگ څخه ستړي یو، موږ په تاسو کار نلرو، خو تاسي به تر هرات پورې په موږ کار نلری، بیرغ به ستاسو وي او په خطبه کې به ستاسو نوم یادوو ورته یې وویل که زما شرطونه قبول کړی نو زه به بیا کندهار تاسو ته وسپارم، صفویانو دارازونه افشا کړل، نو بیا د میرویسی نیکه زوی او ځیني نورو کسانو میرعبدالعزیز ووژي، او شاه محمود واک ته ورسېدی.

شاه محمود هوتکي

شاه محمود چې اصلي نوم یې میر محمود او د میرویسی خان نیکه زوی چې د ۱۹ کلونو په عمر په (۱۷۱۷ م) کال کې یې د میرعبدالعزیز د قتل څخه وروسته د پاچاهۍ اعلان وکړ او د شاه محمود هوتکي په نامه قدرت ته ورسېدی خپل لښکر یې آماده کړی او د پلار د ارمان د پوره کولو لپاره یې پر ایران حمله وکړل، او اصفهان ته ورسېدی بیا یې د اصفهان پادشاه ته د سولي وړاندیز وکړی خو هغو ونه مني، هغه وو چې پر اصفهان یې حمله وکړل.

اصفهان یې ۸ میاشتې محاصره کړې او تر ۸ میاشتې محاصرې وروسته یې اصفهان ونیوی، او صفوي دولت یې تسلیم کړ او بیا شاه حسین صفوي د اکتوبر پر ۲۳ د خپلو درباریانو سره شاه محمود ته تسلیم سول، او تر تسلیمېدو وروسته شاه حسین صفوي شاه محمود ته وویل ! نور لکه چې د خدای دانه وه راباندی بیرزو چې زه پاچاهي وکړم نو بیا د اکتوبر پر ۲۶ د اصفهان ښار ته ننوتی او د پاچاهۍ پر تخت کښېنستی.

ده په ایران کې د قحطۍ پر وړاندی ډېر ژر اقدام وکړ او هغه کسان چې غذايي مواد یې زخیره کړې وه تر څو ګران یې خرڅ کې هغوی یې په سزا ورسول، او د ایران په هر ماموریت کې یې یو، یو افغان مامور وټاکي، خپلو عسکرو ته یې وویل چې د هیڅ ډول زور زیاتي څخه کار مه اخلي دده عدل دې نتیجې ته رسېدلي وو چې نور نو د افغان او ایرانی فرق نه کېدی.

شاه محمود وه کندهار ته ۱۵۰۰۰۰ روپیو تر استولو وروسته او هغه پر لاري غلاکېدل او د ایران پر ځینو سیمو د روسانو بریدونه ددې لامل سول چې ده ته یې د اعصابو ټکان ورکړی په ۲۷ کلنۍ کې مړ سو.

خلاصه: (شاه محمود په ۱۹ کلنۍ کې واک ته ورسېدی او په ۲۷ کلنۍ کې وفات سو)

د احمدشاه دراني د واکمنۍ دوره

(۱۷۴۷ م - ۱۷۷۳ م)

احمدشاه بابا د زمان خان زوی د دولت خان لمسي او د سرمست خان کړوسي دی. احمدشاه بابا په (۱۷۲۲ م) کال کې زېږېدلی دی. کله چې نادر افشار په (۱۷۴۶ م) کال کې یو څه استراحت کوی، نو اغامحمد قاجاري او کریم زند وړباندی حمله کوي او وژني یې، دلته احمدشاه بابا چې د نادر افشار د ګارډ مشر وو خبریږی او د نادر کورنۍ تهران ته بیایي د نادر افشار مېرمن د ده د وفادارۍ په خاطر ده ته یوڅه زېورات ورکوي او د نادر افشار پوځ ده ته ده هرات څخه تر کندهاره چې دی راتلي، ور ته سلامۍ کوي او په (۱۷۴۷ م) کال کې کندهار ته راځي دلته قومونه د شیرسرخ په سیمه کې د نادر د فوځ او کور څخه لیرې سره راټولوي او ورته وایي چې نور باید پر ایران واکمني وکړو، او یوه لویه جرګه یې

د ۹ ورځولپاره جوړه کړل، او ویې ویل چې باید یو واکمن وټاکو هر قوم غوښتل چې ځان قدرت ورسوي خو نه سره جوړېدل وروسته واک د شیر سرخ د زیارت ملنگ صابر شاه ته ورکول کېږي او صابر شاه د ۲ ورځو په جریان کې خلکو ته قناعت ورکوي او ورته وايي چې احمدخان هغه څوک دی چې د هوتکیانو دوره یې لیدلې ده په هند کې جنگېدلي دي، فوځي افسردی او بیا یې ورته وویل چې تاسي ټول دور (ملغلري) یاست خو دی ستاسو په منځ کې دوري دوران (دملغلو ملغلره) دی نو په همدې شکل سره احمدشاه بابا په (۱۷۴۷ م) کال کې واک ته ورسېدی. احمدشاه بابا ۹ کسيزه شورا جوړه کړل او هغه اقوام چې ډیري رایې یې وې سره راټول کړل او شورا (پارلمان) یې ور څخه جوړ کړی چې ورته مقننه قوه ویلای سو، نوموړي قاضي القضاات وټاکي او ورته یې وویل چې ته به ماته مشورې راکوې چې په دې سره یې قضایه قوه رامنځ ته کړل. ۳ غټي مدرسې یې جوړې کړلې او اجرایه قوه یې په خپل لاس کې واخیستل. بیا یې هیوادونو ته خطونه واستول چې افغانانو ته په خپله خوښه ازادی ورکړي. د ۲ کلونو په جریان کې یې ۲۲۰۰۰ رسمي فوځ په دریو برخو اوږد پیاوړتیاوې او دریم توره وال جوړ کړل او په (۱۷۵۷ م) کال کې یې ۶۹۰۰۰ زره غیری رسمي فوځ جوړ کړی دافوځ ته یې تنخوا نه ورکول دا ۶۹۰۰۰ فوځ چې به هر ځای وځنډېدل او بریالي به سول نو دوی ته به یې مخکې ورکولې مثال عینوکارېز او نور... احمد شاه بابا دلته اداره جوړه کړل، داسي نظامنامه یې جوړه کړل ویل که هر څوک د نظام په وړاندې ودرېدل نو سزا به ورکول کېږي، د کندهار ښار یې تر (۱۷۵۷ م) کال پورې جوړ کړ او اقوامو ته یې مخکې ورکړې مثال د نورزو کوڅه، یحیی خان کوڅه اونور...، خو دا قومونه خپل په منځ کې نه سره جوړېدل، نو احمدشاه بابا په (۱۷۵۸ م) کال کې ددې قومي شخړو د له منځه وړلو لپاره پر خراسان باندې دافغانستان نوم کېښودی. احمدشاه بابا خپل سرحدات پر دریو برخو ووېشل، د کندهار، هرات، مزار شریف او نور لوی، لوی ښارونه یې جوړ کړل

د هغه پوښتنو ځواب چې په هندهیواد کې د افغانستان د محصلینو څخه کېږي چې وایي، احمدشاه بابا ولي پر هندوستان حمله وکړل؟

ځواب: افغانستان له (۱۵۰۰ م) کال څخه تر (۱۷۴۷ م) کال پورې د مغلو لخوا مستعمره وو او پر افغانستان یې په (۱۵۰۶ م) کال کې حمله کړې وه چې دا د هندوستان لخوا څخه وه. نو بیا هغوي ولي پر موږ حمله کړې وه او موږ هم ورباندې حمله وکړل، او بل موږ پر دوی حمله نه ده کړې هلته په هندوستان کې مسلمانان د مرهټیانو د ظلم څخه ستړي سوي وه، د هغه ځای مسلمانانو احمدشاه بابا ته وویل چې موږ ددې ظلم څخه خلاص کړه، نو بیا هغه وو چې احمدشاه بابا هندوستان ته مخه کړل؛ احمدشاه بابا ۴ ودونه کړي وه او ۷ زامن یې درلودل. لکه: سلېمان شاه، تیمورشاه، یزدان بخش، فیروز، دراب، سنجر، سکندر او شهاب چې په دوی کې یې ۲ زامنو لکه: سلېمان شاه او تیمورشاه واک کړی دی. سلېمان شاه یوازی ۲ میاشتي واک تر لاسه کړی دی، د تیمورشاه اولادونه: تیمور شاه ۱۰ ودونه کړي وه ۲۴ زامن او ۱۰ لوڼي یې درلودلې، د نوموړي هغه زامن چې واک ته رسېدلي دي دادي: شاه محمود، شاه زمان، فیزالدين، شاه شجاع او ایوب خان.

د شاه شجاع زامن: نادر، تیمور، سفدرجنگ، فتح جنگ او شاپور. چې په دوی کې یې تیمور او نادر ۸ میاشتي وروسته د پلار د مرګ څخه واک ته رسېدلي دي. شازمان یو زوی درلودی، قیصر او شاه محمود دوه زامن لرل، کامران او جهانگیر.

تېمور شاه

تېمور شاه په (۱۷۴۶م) کال کې د ډېسمبر پر ۲۲ پيداسوی دی او په (۱۷۷۳م) کې واک ته رسېدلی دی ۲۰ کاله يې واکمني کړې ده، پایتخت يې په (۱۷۷۳م) کال کې کابل ته وړی دی او په (۱۷۹۳م) کال کې وفات سوی دی. احمدشاه بابا په (۱۷۶۰م) کال کې په جرگه کې دا وویل چې زما دوهم زوی تېمور شاه به زما وليعهد وي ځکه اول زوی سلېمان شاه يې ډېر سخت زړی انسان وو.

په دې شپو کې تېمور شاه د ۱۴ کالو وو بيا په (۱۷۶۲م) کال کې د پېښور جرگې ته واستول سو تر (۱۷۷۰م) کال پورې او پلاريي ورته وویل چې ته بايد د خلکو خبرو ته غوږ ونيسې او سياست زده کړې، تېمور شاه د پېښور څخه تر راستنېدلو ورسته راځي او په هرات کې والي کېږي، کله چې احمدشاه بابا په (۱۷۷۳م) کال کې وفات کېږي نو دی د هرات څخه ژر وه کندهار ته نسي راتلای او بيا وزير شاولي خان راولاړيږي او شازمان ټاکي او په دې خبره تېمور شاه خبريږي، او د وزير شاولي خان د نيولو امر کوي، او بيا وزير شاولي خان او دهغه زوی وژني، په دې کار سره ۹ کسيزه شورا د ده څخه خفه کېږي، او د وزير کورنۍ هم دده په مقابل کې درېږي ده چې داحالت وليدی نو نور يې دلته گزاره نه سواي کولای نو پایتخت يې کابل ته يو وړی. ده په خپل وخت کې دهرات جامع جوړه کړل، د مزار شريف روضه يې جوړه کړل او د خپل پلار روضه يې جوړه کړل، درې جنگونه دده په وخت کې سوي دي په پنجاب، ايران او دريم په کندهار کې بيرته شاړخ ميرزاه ماتي ورکوي. په پنجاب کې يې د فوځ مشر سردار مدد خان وو

دوې ستري غلطۍ يې کړي دي اول داچې وزير شاه ولي خان او دهغه زوی يې ووژل او دوهم داچې د مرگ ترپايه يې خپل وليعهد ونه ټاکي ځکه يې ونه ټاکي چې دده زامن د ډېرو غټو کورنيو خوريان وه.

د زمان شاه سلطنت

(له ۱۷۹۳م کال څخه تر ۱۸۰۰م کال پورې)

د شا محمود د سلطنت لومړۍ دوره

شاه محمود دوه ځله واکمني کړې ده لومړۍ دوره يې له ۱۸۰۰م څخه تر ۱۸۰۳م پورې دوام وکړ او دوهمه دوره يې له ۱۸۰۹م څخه تر ۱۸۱۸م پورې دوام وکړ.

د شاه محمود لومړۍ واکمني: شاه محمود د تېمور شاه زوی او د احمدشاه بابا لمسي دی د پلار د واکمنۍ پر مهال د هرات والي وو کله چې يې پلار مړ سو نو د اولادونو تر منځ يې د واک پر سر اختلافات راغلل همایون او محمود چې په عمر تر ده مشران وه، غوښتل يې چې واک ته ورسيږي خو کله چې شاه زمان خپله پاچاهي اعلان کړل نو دوی د شاه زمان سره مخالفت اعلان کړ په پای کې همایون په سترگو ږوند کړل سو، نوموړی د ايران او وزير فتح خان په همکارۍ د لومړي ځل لپاره واک ته ورسېدی، د ده په وخت کې سيگانو هم خپله واکمني په پنجاب کې اعلان کړل ايرانيانو هم څو ځله پر افغانستان حمله وکړل وزير فتح خان ټول واک په لاس کې واخيست، ازبکو د افغانستان پر شمالي سيمو خپل بريدونه پيل کړل دا پخوانونه ددې لامل سول چې شاه شجاع د پېښور د

لاری راسي او حمله وکړي، وان تر دې چې شېر احمد خان هم د شاه شجاع سره يو ځای سو او په پای کې شاه محمود د واک څخه لري سو او شاه شجاع واک ته ورسېدی.

د شاه شجاع د سلطنت دوره

(د شاه شجاع لومړی ځل واکمني د ۱۸۰۳م څخه تر ۱۸۰۹م کال پورې)

د شاه محمود د سلطنت دوهمه دوره (له ۱۸۰۹م څخه تر ۱۸۱۸م کال پورې)

دوهم ځل شاه محمود و وزیر فتح خان او ایران په کومک او د هرات په مالیاتو واک ته ورسېدی، کله چې دی دوهم ځل واک ته ورسېدی نو وزیر فتح خان خپل وروڼه والیان کړل دایې یوه سوئ استفاده وکړل بیا د شاه محمود زوی کامران خپل پلار ته وویل دا کار چې دی کوی دا زموږ په تاوان دی خو پلار یې د وزیر په واسطه واک ته ورسېدلی وو نو وه یې ویل چې پروانه کوي، وروسته شاه شجاع د انگرېزانو په واسطه پر پېښور حمله وکړل او بیا سلطان احمد خان طلايي پېښور ورڅخه ونيوی، ایران په هرات کې د مالیاتو دور کولو څخه انکار وکړ، نو وزیر فتح خان ورځي او د فېروز الدین سره یو څه ناکې کوی او کندهار ته یې رااستوي وایي چې ته ولي دومره کمزوری یې چې تا د ایران دفاع ونه کړل او شامحمود ته خبر ورکوي چې راسه هرات مي بېرته ورڅخه ونيوی او خپلواکي به یې ولمانځو، شاه محمود راځي کندهار ته او غواړي چې د کندهار د لاري هرات ته ولاړ سي خو چې کندهار ته راغلي نو فېروز الدین یې ولیدي ویل ته دلته څه کوي، نو فېروز الدین ورته خپله کېسه وکړل بیا دی خپل زوی کامران هرات ته استوي او ورته وایي چې ورسه د وزیر فتح خان وروڼو ته سبق ورکړه، کله چې کامران هرات ته ولاړی نو هلته یې وزیر فتح خان په سترگو پوند کړ، او راغلي کندهار ته، دا خبر یې پلار ته ورکړ، پلار یې ورته وویل چې ما تاته ويلي وه چې ورسه دده وروڼه وټکوه او تادی په سترگو پوند کړ، نو دلته گډوډي رامنځ ته کیږي او بیا یې وروڼه او محمد اعظم خان دده په مقابل کې درېږي او وزیر فتح خان وژل کیږي، ایوب شاه، محمد اعظم خان واکمن ټاکي او خپل ځان صدراعظم ټاکي.

د امیر دوست محمد خان د واکمنۍ دوره

(له ۱۸۲۴م کال څخه تر ۱۸۳۵م کال پورې د حکمرانۍ دوره ده؛ او تر ۱۸۳۹م کال

پوري یې د امارات دوره ده):

تېر درس او راتلونکې در ته لنډه کتنه:

(د شامحمود دوهمه دوره په ۱۸۱۸م کې ختمیږي، په ۱۸۲۹م کې فېروز الدین وژل کیږي، په ۱۸۴۲م کې هرات د افغانستان یو جز بلل کیږي او په ۱۸۴۲م کې امیر دوست محمد خان واک ته رسیږي ایوب شاه په خدایي مرگ مړ کیږي بیا د یو کال لپاره سلطان محمد خان واک ته رسیږي، او وروسته امیر دوست محمد خان واک ته رسیږي تر ۱۸۳۹م کال پورې بیا په ۱۸۳۹م کال کې انگریزانو د اګسټ په میاشت کې پر افغانستان د لومړي ځل لپاره یرغل کوی تر ۱۸۴۲م کال تر جنوري پوري بیا شاه شجاع واک ته رسیږي.

مخکې د بارگزو او سدوزو حالت څنگه وو په خپل منځ کې؟

جمال نیکه د احمدشاه بابا په وخت کې د ۹ کسيزی شورا ریس وټاکل سو سردار پاینده محمد خان د (جمال نیکه زوی) ښه اړیکې لرلي د سدوزو سره بیا نو هغه وو چې یو څه سره په جنگ اخته سول ځکه کامران را ولاړ سو وزیر فتيح خان یې په هرات کې په ۱۸۱۷م کال کې په سترگو پوند کړ او د سدوزو څخه بارگزو ته واک واوښتی.

د سدوزو څخه بارگزو ته د واک او بنسټ دوه علتونه لرل:

1. د سدوزو د کورنۍ خود اختیاري چې د شورا خبرو ته یې غوږ نه اېښودی.

2. د انگریزانو لاسوهنه.

امیر دوست محمد خان (له ۱۸۲۴ م کال څخه تر ۱۸۳۹ م پورې):

(د ده واکمني پر ۲ دورو باندې وېشلاى سو ځکه چې اوله یې د حکمرانۍ دوره وه او تر ۱۸۳۵ م کال پورې یې دوام وکړ، او دوهمه یې د امارت دوره وه چې تر ۱۸۳۹ م کال پورې وه.)

(د ۱۸۱۸ م کال څخه تر ۱۸۲۴ م کال پورې هیڅ نوټ نه دی نیول سوی ځکه دلته د یوې غټې کورنۍ څخه بلي غټې کورنۍ ته واک واوښتی).

امیر دوست محمد خان د سردار فاینده محمد خان زوی او د جمال نیکه لمسي دی ۲۴ وروڼه یې درلودل او دی خپله یوخت د کابل والي وو، نوموړي کرار، کرار خپل حکومت وغځوی او تر (۱۸۳۰ م) کال پورې پرته له هرات څخه نور ټول ښارونه ونيول. د بلي خوا انگریزانو شاه شجاع ته ۵۰۰۰ پونډه ورکول تر څو چې زړه یې وغواړي نو د افغانستان حکومت چپه کړي او انگریزانو به شاه شجاع ته ویل چې سیکانو ته د دوستۍ لاس ورکړه. د امیر دوست محمد خان په دوره کې دوه جنگونه وسول:

1. شاه شجاع په (۱۸۳۳ م) کال کې پر کندهار حمله وکړل او ماته یې وخوړل.

2. سلطان طلايي هم په (۱۸۳۳ م) کال کې پر پېښور حمله وکړل او ماته یې وخوړل.

دامیر دوست محمد خان د دوهمې دورې (امارت دوره) په شپو کې انگریزانو هندوستان ونيوی، دواړې غټې امپراتورۍ (انگریزان او روسان) رانژدې سوی وه نو ځکه ده د تړون په خاطر په (۱۸۳۳ م) کال کې لیکونه واستول او د ده د خطونو ځواب په (۱۸۳۷ م) کال کې کله چې انگریزان دده څخه په وهم کې سول راوړسېدی. په هندوستان کې د انگریزانو مشر لارډ ایکلنډ وو او د افغانستان لپاره یې ۳ استازي کفتان وید، برنس او مکناتین وه، کله چې سیکان په پنجاب کې راپورته سول نو امیر دوست محمد خان علماوو ته وایي چې ماته د جهاد فتوا راکړی، علما ورته وایي چې موږ تا ته څنگه د جهاد فتوا درکړو ته خو د څوکۍ لپاره جنگیږی، نو دی لوږه کوي او ورته وایي چې زه نور د څوکۍ لپاره نه جنگیږم، نو عالمانو ورته فتوا ورکړل او ددوو میاشتو په جريان کې یې ۱۳۰۰۰ منظم پوځ جوړ کړ او په (۱۸۳۶ م) کال کې یې پر پنجاب حمله وکړل، انگریزانو چې دا حالت ولیدی، نو په وېره کې سول او د لیکونو خبره یې راپورته کړل نو، په همدې کال د انگریزانو لومړۍ استازی برنس افغانستان ته راغلي، امیر دوست محمد خان په دې امید وو چې بېرته به سیکان زما تابع کړي خو په جرگه کې برنس ټولي خبرې پر تجارتي مسایلو وکړلې کله چې جرگه خلاصه سول نو بیا یې د پردې تر شاه د امیر دوست محمد خان سره د پنجاب خبرې شریکې کړلې او امیر ته یې وویل چې موږ ددې لپاره راغلي یو چې ستاسو او د سیکانو ترمنځ جنگ مطالعه کړو برنس ۸ میاشتي تیری کړلې، دانو هغه وخت دی د داغه کال د جون په میاشتي کې روسیه هم ناخبره افغانستان ته خپل استازی رااستوي د ویکوویچ په نامه (دا په سیاسي لحاظ د افغانستان لپاره لومړني استازی دی) ویکوویچ بیا وایي چې تاسو باید پر سیکانو حمله وکړی موږ هم ددې لپاره راغلي یو، امیر دا خبرې ټولي انگریزي استازو ته کوي او بیا ویکوویچ بېرته ځي خو تر وتلو مخکې په هرات کې نابېره وژل کیږي، او

برنس هم د انگريزانو لومړی کس دی چې وژل کېږي. ځکه چې برنس وايي چې زه انگريزانو استعمال کړم، او يا شايد کفتان ويد زما معلومات سرچپه وړل هندوستان ته ځکه چې کفتان ويد د شاه شجاع ملگری وو.

د مثلث تړون

په (۱۸۳۸ م) کال کې د جولای د مياشتې پر ۲۵ تاريخ د مثلث تړون ددريو نفرو (شاه شجاع، رنجيت سينگ او مکناتين) لخوا امضا کېږي او دا خبرې پکښې وې:

1. شاه شجاع ته يې ويل چې ستا سره ۱۲۰۰۰ سيکان ځي خو ته به د پنجاب ازادي په رسميت پېژنې.
2. انگريزانو ويل موږ هم ۵۵۰۰۰ فوځ در کوو خو شرط مو دادی چې د تگ او بېرته راتگ ټول مصارف به ته ورکوي.

يادونه: بايد په ياد ولرو چې دا تړون هيڅ حقوقي ارزښت نلري ځکه د شاه شجاع سره د اولس اکثريت ملاتړ نه وو، برحاله حاکم نه وو او دا تړون غېږي اصولي ووبيا چې دا تړون و سو نو په داغه کال د اگست په مياشت کې د سملې اعلاميه هم خپره سول.

د سملې اعلاميه

دا اعلاميه په (۱۸۳۸ م) کال کې د اگست په مياشت کې خپره سول او درې خبرې پکښې کې وې:

1. د انگريزانو دوستي د هندوستان سره.
2. د انگريزانو ملاتړ د سيکانو څخه.
3. امير دوست محمد خان د روسانو څخه کومک غواړی نو د هندوستان څخه زموږ دفاع او په همدې خاطر پر افغانستان حمله.

د انگريزانو لومړني يرغل اړ. د شاه شجاع د پادشاهۍ دويمه دوره

(له ۱۸۳۹ م کال څخه تر ۱۸۴۲ م کال پورې)

(په انگلستان کې ۳ ډوله پالیسيانې جوړې سولې:

1. فارورډ پالیسي (بايد له هندوستان څخه دفاع وکړو او د افغانستان له لاري په شمالي سيمو کې به وه اوسو).
2. بک وارډ پالیسي (انگريزانو ويل چې موږ بايد د سيکانو په سيمه کې و اوسو او افغانان اکمال کړو د روسانو په مقابل کې، که چېرې روسان پنجاب ته راوړسېدل نو بيا به سيکان پر پښو ورته ودروو.
3. د سدحدونو د علمي سياست پالیسي: انگريزانو ويل چې موږ ولې خپل پوځيان و وژنو، اول به افغانان اکمال کړو بيا به سيکان اکمال کړو او په دريم قدم کې به يې په هندوستان کې موږ دفاع وکړو. نو لارډ ايکلنډ د فارورډ پالیسي طرفداره وو او ويل يې چې موږ د روسانو څخه بايد په افغانستان کې دفاع وکړو.

کله چې دا تړون و سو نو هغه وو چې ۵۵۰۰۰ انگريزان او ۱۲۰۰۰ سيکان پر دوو برخو و وېشل سول او په ۱۸۳۹ م کال کې ۴۴۰۰۰ انگريزانو او ۳۰۰۰ سيکانو د کندهار له لاري حمله وکړل او ۱۳۰۰۰ انگريزانو او ۳۰۰۰ سيکانو د پېښور له لاري

په جنوري کې حمله وکړل او تر غزني پوري ورسېدل په غزني کې ورسره جنگ و سو او پر ۱۷ د اگست ۱۸۳۹ م

کال کابل ته ورسېدل او کابل يې ونيوی، ۵۰۰۰ انگريزانو د شاه شجاع امنيت ساتي او پاته نور يې په کابل، کندهار او غزني کې پاته سول

د شاه شجاع واکونه تقریباً ۶ میاشتي چلېدل، موهن لال د استخباراتو د رئیس، مکناتین د لومړي وزیر او برنس د کورنیو چارو د

وزیر په توګه دنده تر سره کول بیا امین خان لوګری، عبدالله خان اشکزی او سردار شمس الدین را پورته کيږي نو انګریزان شاه شجاع ته وایي چې دوی د سیاسي بندیانو په حیث د ملک څخه وشړه، شاه شجاع دوی ته خبر ورکوي او ورته وایي چې انګریزانو ستاسو په اړه دا تصمیم نیولی دی او زه هیڅ کولای نسیم ځکه زما هیڅ واک په لاس کې نه دی نو دوی ورته وایي چې سمه ده موږ ورو خو موږ ته ۴ میاشتي وخت راکه چې ټول کوچنيان او خپل شیان د هیواد څخه وباسو، دا څلور میاشتي انګریزانو ته سرخوږی سو نو د (۱۸۴۱ م) کال د نومبر پر ۲ اول د برنس پر کور حمله کېږ او برنس او وروڼه یې په دی حمله کې وژل کيږي وسلې او نور مهمات غازیانو ته په لاس ورغلل یوازې دوه ځایه پاته سول او عبدالله خان اشکزی هم ټپي کيږي، عبدالله خان په ټپي حالت کې خپلو غازیانو ته وایي چې که غواړی چې د کندهار او جلال اباد څخه قوه رانسي نو مه ځي کورونو ته، ورسته د سختو ټپونو له امله ساه ورکوي، دا جنگ د نومبر تر ۲۰ پوري دوام کوي او وزیر محمد اکبر خان واک په لاس کې اخلي نو د نومبر پر ۲۱ باندې انګریزانو دسولي شرایط غوره کړل، دا شرایط یو اړخیز وه او دوی ویل چې: (موږ شاه شجاع د ځان سره باسو او تاسي به ۱۰ لکه روپي ورکوی او موږ خپلي ټولي وسلې باسو او ۱۲ سیاسي بندیان هم راسره باسو)، نو وزیر محمد اکبر خان ورته برعکس خبره وکړل ویل یې چې: داتړون د اشخاصو نه دی د ادولتونو دی شاه شجاع ته پېسې نه ورکوو، تاسي به وزی او ۱۵۰ بندیان به ماته راپرېږدی، ټولې وسلې به غازیانو ته ورسپاری یوازې ۶ توفونه به وړی د ځان سره خو بیا هم مکناتین کرار نه کښیني او حبیب الله خان ته وایي چې اکبر خان مړ کړه نو موږ به تاته ۲ لکه روپي درکړو برعکس اکبر خان ته هم دغه خبره کوي بیا دوی یوه جرګه جوړوي، او مکناتین هم دلته ګډون کوي او مکناتین وژني، خو انګریزان هیڅ هم نه وایي ځکه انګریزان وایي چې دی پر غلط فکر روان دی ډاکټر براډن وایي کله چې دا تړون وسو نو تر ۶ جنوري ۱۸۴۲ پوري یې انګریزانو ته وخت ورکړ او ورته وه یې ویل چې شرایط باید په پام کې ونیسي، او د کابل قوه به حرکت کوي او نور باید جلا جلا حرکت وکړي.

بیا اکبر خان ویني چې هغه ۶ توفونه ۱۲ سوي دي نو ورته وایي چې دا مه وړی ستاسو تاوان دی خو که دا وړی نو خپل فامیلونه پرېږدی، بیا جنگ شروع سو او ۳۰۰ کسان ووژل سول د جنوري تر ۹ پوري جنگ دوام کوي او ټول انګریزان وژل کيږي، خو یو نفر (ډاکټر براډن) ژوندی پاتېږي ځکه یې دی ژوندی پرېښودی چې ویل ورسه هغه نوري قواوي مو هم خبري کړه چې تر ۱۵ تاریخ پوري ټول انګریزان ووژي، خو پر ۱۹ د جنوري داخلي حالات لږ بدليږي او شاه شجاع محمد اکبر خان ته وایي چې جهاد اعلان کړه اول یې ورسره ومنل خو کله چې حرکت کوي نو شاه شجاع وژل کيږي او وزیر محمد اکبر خان ۸ میاشتي واکمني کوي، انګریزان د (۱۸۴۲ م) کال د جنوري په میاشت کې بیرته راغلل او خپل بندیان یې وایستل، ښارونه یې وسوځول او بیرته پر ۱۱ د اکتوبر وزي او وزیر محمد اکبر خان په (۱۸۴۳ م) کال کې د یو طبیب په وسیله وژل کيږي، او له دې څخه وروسته امیر دوست محمد خان د وزیر محمد اکبر خان پلار واک ته رسيږي او ۲۰ کاله پاچاهي کوي.

د امیر دوست محمد خان د واکمني دویمه دوره

(له ۱۸۴۳ م کال څخه تر ۱۸۶۳ م کال پوري)

محمد اکبر خان د پلار د پلان په واسطه وژل کيږي، او په کندهار کې یې بل ورور راپورته کيږي امیر دوست محمد خان غوښتل چې پر کندهار حمله وکړي خو انګریزانو ورته وویل چې حمله مه کوه، امیر دوست محمد خان انګریزانو ته وایي چې زما سره کومک وکړی، تر څو زه کندهار ونیسیم، نو انګریزانو د امیر سره د جمرود لومړی تړون امضا کړ.

د جمرود اول تړون (د کندهار د نیولو تړون) (د مارچ ۲۰ تاریخ ۱۸۵۵ م کال)

دا تړون د امیر دوست محمد خان د زوی غلام حیدر خان په واسطه د پاکستان د جمرود په سیمه کې د انگریزانو سره امضاء سول.

دې تړون ۳ مادې لرلې:

- (۱) د دواړو هیوادونو ترمنځ سوله (انگریزانو ویل چې: موږ نور حمله نه کوو خو تاسو به هم تعرض نه کوئ).
- (۲) هغه سیمې چې د امیر تر تصرف لاندې دي موږ به ورته احترام کوو او هغه سیمې چې زموږ تر تصرف لاندې دي تاسې به ورته احترام کوئ.
- (۳) د انگریزانو دوست به ستاسو دوست وي او د انگریزانو دوښمن به ستاسو دوښمن وي (دوست یې ایران وو دوښمن یې روسیه وه).

نو بیا یې د کندهار د نیولو لپاره ۶ لکه روپۍ او ۶۰۰۰ توپکونه ورکړل او ورته وه یې ویل چې اوس نو پر کندهار حمله وکړه نو هغه وو چې کندهار یې ونیوی بیا امیر ورته وویل چې باید هرات هم ونیسم نو انگریزانو ورڅخه د بیا تړون غوښتنه وکړل، اود جمرود په نامه دوهم تړون ورسره امضاء سو.

د جمرود دوهم تړون (د هرات د نیولو تړون) (د جنوري ۲۶ تاریخ ۱۸۵۷ م کال)

دلته هم ۳ مادې وې:

- (۱) د هرات د نیولو امر (د هرات د نیولو جواز).
- (۲) امیر نسي کولای چې بېله انگریزانو د هیڅ هیواد سره سیاسي اړیکې ولري.
- (۳) د کندهار د نیولو لپاره یې ۶۰۰۰ توپکونه ورکړل خو د هرات د نیولو لپاره یې ۱۲ لکه هندي روپۍ او ۶۰۰۰ توپکونه ورکړه (نو دلته مو زموږ د هیواد سیاسي ازادي هم د لاسه ورکړل ځکه زمینی ازادي خو مو د گندمک په تړون کې چې په (۱۸۷۹ م) کال کې د می پر ۲۶ نېټه چې د امیر محمد یعقوب خان لخوا ورسره امضاء سو، د لاسه ورکړل او په (۱۸۱۸ م) کال کې چې مو هرات د لاسه ورکړی وو بیرته په (۱۸۶۱ م) کال کې د افغانستان سیمه سول. لنډه دا چې امیر دوست محمد خان په کال (۱۸۶۳ م) کال کې په هرات کې د جون د میاشتې پر ۹ تاریخ وفات کېږي او امیر شیرعلي خان د خپلو وروڼو سره ځي او کابل نیسي.

امیر شیرعلي خان اوله واکمني (۳ کاله)

اوله واکمني (له ۱۸۶۳ م کال څخه تر ۱۸۶۶ م کال پورې)

مهم نکات: امیر شیرعلي خان ولي د خپل پلار لخوا ولیعهد وټاکل سو حال دا چې ده خو ۶ نور وروڼه هم لرل؟
ځواب:

- (۱) په کندهار کې یې سوله راوستل.
 - (۲) د پلار سره یې کومک کوی.
 - (۳) د هرات جنگ یې په سوله واړوی.
- نو ځکه یې دی ولیعهد ټاکل کېږي، کله چې یې پلار په (۱۸۶۳ م) کال کې وفات سو نو ده خپله واکمني اعلان کړل خو وروڼو یې نه غوښتل چې دی واک ته ورسېږي، ورسته یې د خپل پاچاهۍ خبر انگریزانو ته ورکړ، خو انگریزانو په رسمیت ونه

پېژندی ویل یې که مو په رسمیت وپېژندی نو دا په دې معنی چې موږ خپل دښمن واک ته ورسوی نو بیا انگریزانو پلان بسته کړی چې څنگه بیرته پر افغانستان حمله وکړي؟ نو اعظم خان ورڅخه د پکتیا په زړه کې جلا سو، امین خان ورڅخه په کندهار کې جلا سو او افضل خان په مزار کې ورڅخه جلا سواو یې پر پکتیا حمله وکړل او اعظم خان انگریزانو ته پناه یو وړل، بیا رحمت الله خان خپل لمسی قیصر پکتیا ته واستوی نو افضل ورته وویل چې زه د مزار شریف مالیات نه درکوم بیا افضل خان او عبدالرحمن خان په مزار کې شکست خوري دریم واري وایي چې په (۱۸۶۵ م) کال کې غواړم کندهار ونیسم او خپل زوی محمد علي خان ته وایي چې ورسه اکادي راضي کړه چې زموږ سره یوځای سي، زوی او ورور یې دواړه وژل کیږي نو دی په عصبي تکلیف اخته کیږي، وروسته د چپلي د تېرولو لپاره د خرقې شریفې په کښته مسجد کې د ۴۰ ورځو لپاره راځي، په دې وخت کې د افضل خان زوی راځي پر کابل حمله کوي او ده ته وایي چې زما پلار ایله کړه، دی جنگ ورسره کوي او شکست خوري او افضل خان واک ته رسیږي (په دې ټولو کارونو کې د عبدالرحمن خان لاس وو چې پلار یې واک ته ورسوی) د ده په وخت کې درې جنگونه ورسول، افضل خان په مزار کې، اعظم خان په پکتیا کې او امین خان په کندهار کې.

امیر محمد افضل خان (له ۱۸۶۶ څخه تر ۱۸۶۷ پوري)

دامیر دوست محمد خان زوی یو کال واک کړی دی نوموړی د خپل زوی عبدالرحمن خان په وسیله واک ته ورسیدی ځکه چې هغه یې د بند څخه راخلاص کړی خو امیر شیرعلي خان پر کراره نه کښېنستی او د فتح محمد خان سره یوځای سو او پوځ یې جوړ کړی، وروسته یې د شمال د لارې څخه پر کابل حمله وکړل ځکه چې هلته ازبک ورسره یوځای کېدل ځکه فتح خان ازبک وو.

دا هغه دوره ده چې دلته سید جمال الدین افغان هم سیاست ته داخلېږي په دې وخت کې امیر شیرعلي خان د خپل زوی یعقوب خان سره د کندهار د لاری حمله کوي او د محمد اسحاق څخه کندهار نیسي بیا محمد اسحاق ځي کابل ته او پلار ته وایي چې زما څخه یې کندهار ونیوی، بیا دوی د کندهار دخوا څخه ورځي او په غزني کې سره یوځای کیږي او اعظم خان شکست خوري او بیا عبدالرحمن خان ځي بخارا ته او په داغه ترتیب سره په (۱۸۶۸ م) کال کې امیر شیرعلي خان واک ته رسیږي او انگریزان یې په دوهم ځل په رسمیت پېژني، ځکه چې نور یې په افغانستان کې مخالف نه درلودی.

د محمد اعظم خان په واکمنۍ کې مهم مسایل

(له ۱۸۶۷ م کال څخه تر ۱۸۶۸ م کال پوري)

- (۱) د سید جمال الدین افغان راتگ سیاست ته.
- (۲) منظم پوځ جوړ سو.
- (۳) انگریزانو او روسانو هیڅ ونه ویل، ځکه د سید جمال الدین افغان پلانونه ورسره وه.

د امیر شیرعلي خان دوهم ځل واکمني

(له ۱۸۶۸ م کال څخه تر ۱۸۷۹ م کال پوري)

امیر شیرعلي خان د کندهار له لاري حمله کوي او په غزني کې بری تر لاسه کوي او په (۱۸۶۸ م) کال کې کابل نیسي، واک یې پر ۳ برخو وېشل کیږي:

- (۱) د انگریزانو سره اړیکې.
- (۲) اصلاحات.
- (۳) کورني اصلاحات.

په اول ځل واکمني کې انگریزانو په رسمیت وه نه پیژندی خو کله چې دوهم ځل واک ته ورسیدی انگریزانو ته یې د عطا محمد خان په ذریعه چې د انگریزانو نماینده وو (لکه اوس چې زلمي خلیلزاد د امریکایانو نماینده دی په افغانستان کې) خبر ورکړ او هغو په رسمیت وپیژندی.

دا ځل یې ولي په رسمیت وپیژندی ولي یې اول ځل په رسمیت نه پیژندی؟

- (1) کابینې په هندوستان کې تغیر کړی وو.
 - (2) امیر دوست محمد خان په بخارا کې استوګن سو.
 - (3) خپله په هندوستان کې مسلمانانو مظاهره شروع کړي وې.
- نو بیا په هندوستان کې د انبالي کنفرانس جوړ سو او امیر شیرعلي خان د ۱۰۱ نفرو سره ورغلي او ګډون یې پکښې وکړی.

د انبالي کنفرانس

په دې کنفرانس کې لومړی د امیر شیرعلي خان غوښتنیو او بډل سوې او له ده سره څلور او د انگریزانو سره دوي غوښتنې وې.

- (1) د جمرود د تړونونو اصلاح کول (زه دا تړونونه د پلار په رقم نه در سره امضا کوم).
- (2) پاچاهي زما په کورنۍ کې په رسمیت پېژندل (ياني که زه نه وم زما زامن به وي نه زما وروڼه ځکه چې دده په اوله واکمني کې يي دده وروڼه ورته ودرول نو ده ويل چې نور به دا کار نه کوي).
- (3) د روسیې په مقابل کې د انگریزانو څخه يو معلومه اندازه پیسې (دا ځکه چې ده ويل زه به د روسانو څخه د فاع په کوم ځکه تاسو ور څخه بېره لری نوموړي ويل چې (يوسل و شل لکه) به ماته راکوی او زه به قرارگاه وي په جوړي کړم د روسانو د جنگ په وخت کې نو زه پیسې څه کوم او ويل یې چې هغه وخت ما ته پیسې ګټه نه کوي (خو په نورو

کتابونو کې ۶۰ لکه دي، ده ويل چې اوس یې ماته راکړی زه به پنځه کاله د خلکو مالیات معاف کړم دا ځکه چې زموږ خلک بیخي ډېر لوبډلي دي .

- (4) هر کال یوه معلومه اندازه پیسې (دلته یې هدف دا وو چې زما پلار ته مو هر کال معلومه اندازه پیسې ورکولې نو هغه به ماته هم راکوی یو څو عمومي پیسې وې او دوهم بیا یو معلومه اندازه پیسې وې).

د انگریزانو د استازي (لارډ مايو) غوښتنې د امبالي په کنفرانس کې:

- (1) د پلار د وختو تړونونه باید امضا کړي.
 - (2) ۳۰۰ کسان انگریزان به په افغانستان کې اوسېږي تر څو موږ ته د روسیې معلومات راکوي.
- خو امیر شیرعلي خان ورسره ونه منل او راغلي خپل د هیواد په داخل کې یې کار شروع کړی ۸۰۰۰ منظم پوځ یې جوړ کړی د توپونو کارخانه (توپخانه بازار کې) جوړه کړل، پوهنتونونه یې جوړ کړل، حربي پوهنتونه جوړ کړل، د خلکو د ذهنونو د روښانه کولو لپاره یې مطبعه جوړه کړل، اخبار به چاپیدی، او خلک یې ډېر طرفداره سول يعني د اعظم خان هغه پلانونه یې عملي کړل کوم چې پکښې د سیدجمال الدین افغان مشورې وې، انگریزانو دوه واړه بیا کوښښ وکړی چې خبري ورسره وسي ځکه نو د سملې کنفرانس جوړ سو (يو څو مخکې د سملې اعلامیه وه دا بیا د سملې کنفرانس دی).
- په (۱۸۷۹م) کال کې انگریزانو بیا پر افغانستان حمله وکړل او امیر شیرعلي خان په خدایي مرګ په داغه کال کې مړ کيږي لنډه دا چې د ده په اوله دوره کې د نوموړي دوو ورونو اعظم خان او افضل خان ورته مشکلات جوړول خو په دوهم ځل واکمني کې یې ورته زامنو ایوب خان او یعقوب خان مشکلات جوړول دوی ويل چې مشران موږ یو نو تاوولي زموږ کشر ورور (سردار عبدالله جان) ولیعهد وټاکي، امیر سردار عبدالله جان په (۱۸۷۴م) کال کې خپل ولیعهد ټاکلي وو.

د امير محمد يعقوب خان د سلطنت دوره

(د ۱۸۷۹ م کال د فبرورۍ د ۲۹ يا د مارچ د ۱ تاريخ څخه بيا د اکتوبر تر ۱۲ نېټې پورې)

دی د پلار تر مړې يوه هفته وروسته واک ته ورسیدی او انگریزانو ته یې خبر ورکړ او هغو هم د ستی په رسمیت وپېژندی، د هندوستان څخه یحي خان د انگریزانو د استازی په توګه کابل ته راغلي او ده ته یې وویل چې هغه تړونونه ومنه، او ده هم ورسره ومنل.

امير يعقوب خان ولي ورسره تېر تړونونه ومنل؟
ځواب:

(۱) انگریزانو جنگ ته تیاری نیولی وو ځکه چې (لاتر لمبرو) واک ته رسیدلي دی دی طرفداره وو چې باید افغانستان ته

ولاړسو.

(۲) لامل داوو چې دی د پلار لخوا ۶ کاله په بند کښي وو نو حالات هېڅ نه ورته معلومیدل چې څه وکړي او د یحيي خان تر فشار لاندې راغلي وو، نو د مې د میاشتي پر ۲۶ تاریخ جلال اباد ته راغلل او د گندومک تړون یې ورسره امضاء کړ.

د گندمک تړون (۱۸۷۹ م کال د مې د میاشتي ۲۶ تاریخ):
د گندمک د تړون مادې:

۱. د جمرود اول او دوهم تړون یې ورسره امضاء کړ.
 ۲. کرمه، پېښور، خیبر او سیالکوټ یې انگریزانو ته پرېښودل.
 ۳. د انگریزانو ۳۶۰ سیاسي استازو ته یې اجازه ورکړل.
 ۴. انگریز طبعه افغانانو ته یې عمومي عفو وکړل.
- بیانو دغه ۳۶۰ تنه استازي د کېوناری تر مشرۍ لاندې د جولای پر ۲۴ کابل ته راغلل، کېوناری د کورنیو چارو وزارت په خپل لاس کې واخیستی او یوب خان چې خبر سو هرات ته راغلي د ایران څخه یې ځیني کسان کابل ته واستل او ورته ویل یې چې ورسي زما د ورور څخه معاشونه واخلي، داود شاه ورته وویل چې اوس هغه هر څه د کېوناری په لاس کې دي کله چې دوی کېوناری ته ورتلل نو د کېوناری کسان د بیري څخه ټکان ورباندې کوي نو دوی هم خپل توپکونه راواخیستل او په (اکتوبر) کې ورباندې حمله کوي او کېوناری د ۷۵ یا ۱۷۵ کسانو سره وژني د اکتوبر له ۱ څخه تر ۴ پورې بیا عمومي پاڅون وسو او یوه میاشت وروسته حمله پرې کوي یعقوب خان یې سیاسي بندي کړي او یوب خان ورسره جنگ شروع کوي بیا امیر عبدالرحمن خان خبریږي او یوب خان خبر ورکوي چې سره یوځای به سوځو سره جوړ نه سول دواړو کابل ته حرکت وکړ، بیا پارلمان انگریزانو ته وایي چې نور مخ ته مه ځي خو هغه انگریزان چې افغانستان ته راغلي وه هغو ونه منل او جنگ ته یې ادامه ورکړل. دوی ویل چې:

۱. ایوب خان شاید د ایران لپاره کار کوي.
 ۲. د روسیې لپاره کار کوي او یا د فرانسې لپاره کار کوي.
- په دې وخت کې انگریزانو عبدالرحمن خان واک ته ورسوی نو هغه وو چې په (۱۸۸۰ م) کال کې عبدالرحمن خان واک ته ورسیدی تر (۱۹۰۱ م) کال پورې.

ایوب خان غازي

په (۱۸۷۹ م) کال کې د مارچ په میاشت کې هرات ته راغلي او د هرات والي توب یې په لاس کې واخیستی د اکتوبر پر ۲ خبریږي چې عبدالرحمن د بخارا څخه راغلي دی نو هغه ته وایي چې موږ به سره یوځای سو او وروسته چې په (۱۸۸۰ م)

کال کې د جون د میاشتي پر ۲۵ نېټه د میوند جنگ وه موبنتی په دې جنگ کې ۱۲۰۰۰ افغان غازیان او ۲۵۳۰۰ انگریزان سره اخته سول اول جنگ ۲ ورځې وو چې پکښې ۵۸۰ کسان شهیدان سول او ۱۲۰۰ ټپیان سول دا ځکه چې:

۱- دوی اوبه نه درلودلې. ۲- توپونه یې نه لرل نو وروسته یې پاته فوځ پر دریو برخو ووېشي: ۱- د بغل دخوا څخه حمله وکړې. ۲- ځینو ویل موږ به مخامخ حمله ورباندې وکړو نو په جنگ کې یوازې ۸۰ کسه انگریزان ژوندي پاته سول.

د امیر عبدالرحمن خان د سلطنت دوره

(له ۱۸۸۰ م کال څخه تر ۱۹۰۱ م کال پورې)

بیا عبدالرحمن خان جنگ وکړی ایوب خان یې بندي کړ او ایران ته یې وسپاری، تر (۱۸۸۸ م) کال پورې بیا ایران انگریزانو ته وسپاری او په (۱۹۱۴ م) کال کې په خدایي مرگ مړ سو، او په پېښور کې د سید حبیب په هدیره کې خاورو ته وسپارل سو.

امیر عبدالرحمن خان په (۱۸۸۰ م) کال کې واک ته ورسیدی د دیکتاتور په حیث سو، ولایتونه ۷ سول، د روسانو او ایران سره سو د انگریزانو دوست پاته سو خو انگریزانو ۳۶۰۰۰ فوځ د افغانستان په شمالي سیمو کې ځای پر ځای کړل، امیر عبدالرحمن خان ته یې تر (۱۹۹۳ م) کال پورې هغه یولک وروډه لکه روپي کړلې بیا مارتیمر ډیورنډ په (۱۹۹۳ م) کال د اکتوبر پر ۲ نېټه د ۴۰ استازو سره افغانستان ته راغلي، او د نومبر پر ۱۲ یې د ډیورنډ تړون ورسره امضاء کړی چې ۷ مادې لري دغو سیمو ته چې د نفوذ ساحه ورته ویل کیږي انگریزانو ۳۶۰۰۰ پوځ وایستل او امیر عبدالرحمن خان ۹۶۰۰۰ فوځ و استل.

امیر حبیب الله خان

(له ۱۹۰۱ م کال څخه تر ۱۹۱۹ م کال پورې)

مکتوبونه یې جوړ کړل لکه حبیبې لېسه، ټول واک یې په خپل لاس کې واخیستی اړیکې یې د نورو هیوادونو سره ټینګې کړلې.

د ډیورنډ د لغوي دلایل زموږ لپاره

یادونه: یارانو زده یې کړی خو د جنگ لپاره نه بلکې د سولي لپاره، بهرنيان مه خوشحاله کوی بهرنيان یې نه راجوړوي هغه مو سره اخته کوي، که دوی زموږ او د ډیورنډ مسئله په ریښتني توګه سره راواخلي والله په یوه میاشت کې یې حل کې ځکه دا هر څه اسناد اوس هم د برتانیې سره سته.

د لغوي دلایل

1. اول خو انگریزان نسي کولای چې د هندوستان پر ځای د بل هیواد سره تړون امضاء کړي (دایې زموږ سره د هندوستان پر ځای امضاء کړې ده).
2. ددې کړنې د امضاء لپاره باید د دواړو هیوادونو پارلمانونه په جریان کې اچول سوي وای که څه هم چې په دې وخت کې افغانستان پارلمان نه درلودی خو باید لویه جرګه راغوبنل سوي وای او انگریزانو باید دا موضوع خپل پارلمان ته وړاندې کړې وای.

داسي نور ډېر دلایل هم سته چې هغه به بیا پر قراره دخیره ووايو، انشاء الله.

و من الله التوفيق

ثابت الله (واصل)